

N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds): Naar det ærede Medlem for Ribe Amt (Bust) mente, at jeg og mine Meningsfæller vare med til at opfordre Ministeren til at foretage noget Provisorisk, som han udtrykte sig, skal jeg kun, idet jeg henviser til, hvad jeg har udtalt om denne Sag, paany henviser til Loven af 24de April 1868. Jeg kan ikke antage, at man, idet man henviser Ministeren til en Bestemmelse, der staar i en Lov, skulde kunne gjøre Forsøg paa at faae Ministeren til at begaa Noget, som er udenfor Loven. Jeg skal endvidere med Hensyn til dette Punktum i denne Paragraf indrømme, at Udvalget er enigt i, at Ministeren ikke i Fredstid kan benytte disse saaledes udnævnte Underofficerer, men det er jo ligesaa klart, at vi dog kun have det Høje i Tilfælde af Krig. Den ærede Ordfører vil vistnok ikke negte mig, at i Krigstilfælde kan Ministeren benytte disse Underofficerer med fuld Ret efter denne Paragraf, og det er kun det, hvortil jeg før har sigtet. Dernæst forstod den ærede Ordfører ikke, hvorledes jeg kunde faae Spørgsmaalet om Garnisonsforholdene, Veirtjenesten osv. med ind under Behandlingen af denne Sag. Ja, dersom den ærede Ordfører vilde have hørt, hvad jeg sagde, vilde han let have forstaaet det, og jeg skal derfor gjentage det. Jeg sagde, at der maa komme et Tidspunkt, da vi maa sige Stop til saadanne Forsøg, thi ellers vide vi ikke, hvor vi ville ende. Nu glæder det mig, at det ærede Medlem vistnok allerede idag maa have faaet en Følelse deraf ved de to Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) nævnte, som det var paatrængende nødvendigt at faae ordnede. Disse to Spørgsmaal falde netop ind under Forslaget om Hærens Ordning, og saa er det, jeg siger: nu gaa vi over til disse, det er det næste Skridt. Nu er det allerede antydnet her, og den ærede Ordfører opfordrede dertil, at man skulde tage sig af en fortsat Revision paa dette Omraade. Naar vi nu gaa dertil, hvad siger saa Befolkningen, naar vi ere med til at give flere faste Officerer, som man maatte indrømme, at der var Krang til paa dette Omraade? Saa vil Befolkningen sige, vi faae slet ikke Noget af det, som vi ønske ordnet, naar vi skulle gaa til Hærens Revision. Jeg følger mig overbevist om, at den Gang Rigsdagen vedtog Hæreloven af 1867 med den Bestemmelse, at den netop skulde revideres om 5 Aar, da var det i den Betragtning, at de Ulemper, der viste sig at være tilstede i Løbet af denne Tidfrist, skulde heves, hvad enten det var Ulemper for Befolkningen eller det var Ulemper, der viste sig med Hensyn til Hærens Kampdygtighed osv., hvad man nu kan nævne; at afgjøre, hvilken af disse Ulemper der er den største, skal jeg ikke indlade mig paa; men den ærede Ordfører har været med til at godkende de Krav som berettigede, der ere stillede af det store Flertal af Be-

folkningen, og som jeg har nævnt. De ere til Stede og fortjene lige saa fuldt at blive afhjulpne ved Revisionen som noget Andet, og i Forbindelse med dette kan man let gaa for vidt i at ordne paa dette Omraade. — Det Samme gjælder med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse, at jeg skulde have været med til at stemme for den af ham nævnte Lov. Ja, det nævnte jeg allerede i mit første Foredrag; men jeg sagde ogsaa, at jeg vilde sige Stop overfor disse Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem for Ribe (Bust) søgte at henlede Opmærksomheden paa et andet Forslag, der var blevet behandlet her i forrige Samling, og hvorved jeg skulde have henviset til, at man ikke maatte give Ministeren frie Hænder o. s. v., ved jeg ikke, i hvilken Forbindelse det kan staa med denne Sag. Jeg kan kun forstaa, at det viser, at det ærede Medlem den Gang vilde være med til at give Ministeren frie Hænder. Andet kan jeg ikke faae ud af denne Sammenstilling; men jeg har det Haab, at denne Misforstaaelse af ham vil han faae opklaret, naar han gjennemlæser § 22 i Loven af 1868; da vil han indrømme, at det er ikke at opfordre Ministeren til noget som helst Provisorisk, naar vi kun henviser til, hvad der engang er vedtaget som Lov. — Hvad angaar Udtalelserne af det ærede Medlem for Thisted (Sagd), skal jeg ikke opholde mig videre derved. Han kunde ikke forstaa, hvorledes der skulde gives Noget for Noget, naar Betskab skulde holdes. Ja, men det er en ganske simpel Sætning i det praktiske Liv, og det har vist ogsaa som oftest gjentaget sig i denne Forsamling, at man maa strække sig noget fra alle Sider, naar man vil opnaa et Resultat; men naar vi give alt Bort bort, faae vi vanffellig Noget igjen.

Rjar: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg indrømmer den ærede Ordfører for Mindretallet, at Motivering have vi faaet nok af fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar man ser paa Omfanget og Indholdet af, hvad han har fremsat; men om man derfor er bleven klogere, end man var fra Først af, skal jeg henstille. Hvorledes det nævnte ærede Medlem kan rime sin Fortid sammen med sin Stilling nu, vil jeg ligeledes henstille. Hvad Forslaget i og for sig angaar, vil jeg kun gjøre den Bemærkning, at, naar mit Navn findes blandt Mindretallet, da er det ikke, fordi jeg lægger synderlig Vægt paa, om dette Forslag vedtages eller ei, da det ikke vil have stor Betydning med Hensyn til Hærvæsenet i Almindelighed. Jeg indrømmer, at der kan være en Ulempe eller et Saan, som kan afhjælpes derved, men det gjør Intet fra eller til med Hensyn til de store Spørgsmaal. Først naar man kommer til en Revision af Hæreloven, kunne disse Spørgsmaal komme frem. Naar der bliver